

kao vozar odgovara za štetu tereta, koja je nastala uslijed - navodno - nepravilnog utovara.

Tuženik ne tvrdi da je prigovorio tužitelju da je utovar nepravilno izvršen. Stoga je u konkretnom slučaju nepotrebno razmotriti pitanje, da li bi i uz koje uvjete tuženik bio oslobođen odgovornosti, da je tužitelja upozorio na nepravilnost utovara.

E.V.

VIŠI PRIVREDNI SUD NR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 6. IV 1961.

Vijeće: dr Pavle Vinski, Badovinac Gabro, dr Branko Jakaša

Brojački listići s kojima se samo utvrđuje koliko je robe predano ne pretstavljaju protest brodaru u pogledu manjka robe - Napomena u brojačkom listiću da su vreće poderane ne znači da je utvrđen i manjak robe

Prvostepeni sud obvezao je brodara kao tuženika, da tužitelju, osiguratelju, koji je nastupio na mjesto primaoca, nadoknadi štetu za manjak izvjesne količine titanoksa, koji je brodar prevezao. U svojoj presudi prvostepeni sud je zauzeo stajalište da su brojači broda i primaoca međusobno suglasno utvrdili koliko je vreća titanoksa primljeno, i da su neke od njih bile poderane, te je smatrao da je na ovaj način brodaru uložen protest, pa da je brodar bio dužan dokazati da protestirane činjenice nisu tačne. Budući da to nije uspio, odgovoran je za naknadu štete.

Povodom žalbe tuženika drugostepeni sud je žalbu uvažio, ukinuo prvostepenu presudu i stvar povratio na ponovno raspravljavanje. Stajalište drugostepenog suda je slijedeće:

U smislu odredbe čl. 49 st. 3 Lučkih uzanaca pismena obavijest (protest) brodaru o manjku ili oštećenju tereta nije potrebna, ako su stranke u vrijeme preuzimanja tereta zajednički utvrdile ili pregledale njegovo stanje.

Pogrešno je zaključivanje prvostepenog suda, da se u nazočnom slučaju radi o takvom zajedničkom utvrđenju stanja tereta od pretstavnika stranaka. Ako bi se i uzelo, da su brojači

pretstavnici stranaka ovlaštteni za takvo utvrđenje, to iz priloženih brojačkih listića slijedi samo da su brojači sporazumno utvrdili koliko je vreća bilo iskrcano i koliko od toga s oštećenjem. U toku prvostepenog postupka nije bio doprinesen niti predložen dokaz u pravcu, da su brojači usporedili broj iskrcanih vreća s brojem naznačenim u teretnici, i da su utvrdili nakon izjave ovlaštene osobe broda da je sav teret prema odnosnoj teretnici iskrcan i koliko je manje vreća bilo iskrcano. Jer samo u tom slučaju moglo bi se govoriti o tom da su strane zajednički utvrdile, da je iskrcana 41 vreća manje od broja naznačenog u teretnici.

Analogno vrijedi i u pogledu manjka iz oštećenih vreća. Brojači prigodom brojenja iskrcanog tereta nisu utvrđivali kakvo je oštećenje na pojedinim vrećama ni koliko je manjak sadržaja u pojedinoj vreći, već su činjenice oštećenja vreća utvrdili usput, koliko im je to dozvoljavao tok posla prigodom iskrcavanja i brojenja iskrcanog tereta. To je jasno vidljivo iz bilješke na samim brojačkim listićima. Stoga se ni ta utvrđenja o oštećenim vrećama ne mogu uzeti kao suglasno od stranaka izvršeno utvrđenje stanja tereta i opsega oštećenja u smislu navedene odredbe Lučkih uzana. Iz utvrđenja, naime, da su vreće oštećene, ne slijedi još, da u njima postoji manjak, niti koliki je taj manjak u pojedinoj vreći.

Sud smatra da činjenica navedena u brojačkom listiću, koji su potpisali brojači broda i primaoca, da su vreće poderane, pretstavlja protest za tu okolnost. Međutim, da bi se moglo govoriti o protestu u smislu manjka potrebno je da se navedu podaci o načinu oštećenja, količini manjka, o visini nastale štete, i da se pozove brodar na suglasno utvrđjivanje stanja tereta, dok se on još nalazi pod čekrkom. Kako primalac tereta to nije učinio, to na njega pada teret dokaza u pravcu, da je teret bio iskrcan baš s onim manjcima i oštećenjima kako ih navodi u tužbi.

Radi ovih razloga presuda je ukinuta i vraćena prvostepenom sudu, da se tužitelju pruži prilika dokazivanja u gore navedenom smislu.

P.V.